Hervormde Gemeente Polsbroek & Vlist

Beleidsplan 2026 - 2029

Beleidsplan 2026 - 2029

Inhoudsopgave:

Woord vooraf **2**

De gemeente: **3**

Hervormde Gemeente Polsbroek & Vlist 3

De Kerkenraad 4

1. Eredienst 5
2. Pastoraat 6
3. Jeugdwerk en catechese 8
4. Diaconaat 10
5. Zending 13
6. Evangelisatie 14
7. Kerkrentmeesterlijk Beheer 15

BIJLAGEN **16**

Bijlage I: Samenvatting bij het beleidsplan op basis van het Convenant **16**

Bijlage II: Belijden en Structuur: **17**

1. Voorwoord 17
2. Verklaring van de Herv. Gem. Polsbroek & Vlist 17
3. Convenant 18
4. De christelijke doop – een Bijbelstudie 20

Bijlage III: Soorten geregistreerden per leeftijdscategorie **24**

Woord vooraf

Voor u ligt het beleidsplan van de Hervormde Gemeente Polsbroek & Vlist voor de jaren 2026 tot en met 2029.

We beginnen dit beleidsplan met de belijdenis uit te spreken dat we geloven en belijden dat de Hervormde Gemeente van Polsbroek & Vlist deel uitmaakt van de Kerk van alle tijden en plaatsen, waarvan Jezus Christus het Hoofd is. De Hervormde Gemeente is geen vereniging van gelijkgezinden die hun religieuze ervaringen met elkaar delen, maar een verschijningsvorm van het lichaam van Christus. Al vanaf het ontstaan van het dorp wordt in Polsbroek een gemeente vergaderd rondom het Woord van God dat tot ons komt in de Bijbel. Het Woord van God is gezaghebbend en stelt ons enerzijds schuldig voor Zijn aangezicht en verkondigt ons anderzijds redding en behoud alleen door het geloof in Christus Jezus, Die tegelijk ook de Koning van de kerk is.

Dit is allereerst heel troostvol en bemoedigend. Want uiteindelijk hangt het voortbestaan van de Hervormde Gemeente van Polsbroek & Vlist niet af van de inspanningen van de kerkenraad en van de vele vrijwilligers in de verschillende commissies en verenigingen. De toekomst van de gemeente ligt verankerd in de handen van de Heere Jezus. Anderzijds dragen we ook verantwoordelijkheid. En een van die verantwoordelijkheden is dat de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland voorschrijft dat iedere kerkenraad voor vier jaren een beleidsplan vaststelt. Die taak heeft ook de kerkenraad van onze gemeente opgepakt.

Bij de bezinning rondom de totstandkoming van dit nieuwe beleidsplan zijn de verschillende colleges en commissies begonnen met na te denken over de volgende vier vragen:

1. Hoe zien wij onze kerkelijke gemeente in Polsbroek & Vlist nu?
2. Wat heeft onze gemeente nodig?
3. Waar willen we met onze gemeente naar toe?
4. Wat betekent dit voor ons college of commissie?

Ook gemeenteleden hebben de gelegenheid gehad hun inbreng te geven. De bezinning hierover heeft geresulteerd in het voor u liggende beleidsplan.

Nadrukkelijk schrijven we hier dat het geenszins de bedoeling is om veel te gaan veranderen in onze gemeente. Integendeel, we zijn bijzonder dankbaar voor het vele goede dat er in onze gemeente is. Dit willen we uiteraard graag zo houden en zijn er ook zuinig op.
In het beleidsplan verwoorden we per college of commissie waar we de komende jaren verder over willen nadenken (beleidsvoornemens). Deze bezinning kan erin resulteren dat de zaken zo blijven of dat een en ander wellicht iets anders vormgegeven moet worden.
Een zevental onderwerpen (eredienst, pastoraat, catechese, jeugdwerk, diaconaat, zending, evangelisatie en kerkrentmeesterlijk beheer) worden achtereenvolgens verwoord in:

1. Een grondgedachte, waarin geformuleerd wordt waar het in dat aandachtsgebied ten diepste om gaat.
2. Een doelstelling, waarin verwoord wordt wat wij willen bereiken.
3. De beleidsvoornemens/aandachtspunten (zaken waarover we ons willen bezinnen) al dan niet per kalenderjaar aangegeven.

Ons gebed is dat dit beleidsplan mag meewerken aan de krachtige doorwerking van het Woord van God in onze gemeente en de uitbreiding van Zijn Koninkrijk, zodat Zijn Naam meer en meer verheerlijkt wordt.

Namens de kerkenraad,
7 september 2026

ds. C. Boele, preses T. van Steeg, scriba

De gemeente:

Hervormde Gemeente Polsbroek & Vlist

De Hervormde Gemeente is een landelijk gelegen gemeente in twee provincies. De kern Vlist, Oost- en West-Vlisterdijk met Bonrepas in de Zuid-Hollandse gemeente Krimpenerwaard en de kern Polsbroek met Noord- en Zuidzijdseweg en Polsbroekerdam in het Utrechtse Lopik. Een deel van de beroepsbevolking vindt haar werk in de veehouderij. Verder zijn er een aantal bouw-, handels- en transportondernemingen gevestigd. Het totale inwoneraantal bedraagt (op 01-01-2023) 1.985 inwoners (Polsbroek 1.335 en Vlist 650). In Polsbroek bevinden zich twee Prot. Chr. scholen voor het basisonderwijs. Door een vrij grote uitbreiding van de dorpskernen rond 1990 zijn er in die tijd vrij veel mensen van buiten de gemeenten komen wonen. Als een natuurlijk proces wordt deze nieuwbouw langzaam weer door de eigen bevolking bewoond. De Hervormde Gemeente Polsbroek & Vlist is met ingang van 1 mei 2004 onderdeel van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN). De Hervormde Gemeente heeft haar belijdende positie ten aanzien van de kerkorde van de PKN vastgelegd in het Convenant van de classis Alblasserdam. Dit convenant behoort bij dit beleidsplan. De gemeente is de enige kerkelijke gemeente in beide plaatsen en behoort tot de Algemene Classicale Vergadering Utrecht. De gemeente telde per 1 juli 2025 714 geregistreerden (1 januari 2020: 740 geregistreerden) (zie voor een onderverdeling Tabel A. hieronder). Totaal zijn er 288 Pastorale Eenheden, waarvan er 13 buiten Polsbroek en Vlist zijn gelegen. Er zijn 128 (was 116 per januari 2020) ouderen van 70 jaar en ouder en tevens is de jeugd ook ruim vertegenwoordigd: t/m 19 jaar zijn er 189 (was 197 per januari 2020) jongeren.

De betrokkenheid bij het kerkelijk leven is relatief goed te noemen. Per zondag wonen in totaal ongeveer 700 mensen de twee kerkdiensten bij, waarbij de ochtenddienst beter bezet is dan de avonddienst. Een groot deel van de jongeren neemt deel aan het jeugdwerk, de catechisaties worden gevolgd door ongeveer 80 jongeren. Ook de mannen- en vrouwenvereniging en Bijbelgesprekskringen worden goed bezocht.

De Hervormde Gemeente Polsbroek & Vlist is van hervormd-gereformeerde signatuur. Voor de kerkdiensten wordt gebruik gemaakt van de Herziene Statenvertaling en de Psalmberijming van 1773. In de vergadering van december 2025 is besloten om met ingang van medio 2026 gebruik te gaan maken van de bundel Weerklank. Voor de dienst (morgens en avonds) zingen we een lied uit Weerklank. Tijdens de dienst heeft de predikant de mogelijkheid om één psalm uit Weerklank te laten zingen.
Om het oude goud dichter bij de gemeente te kunnen brengen, gebruiken we voor doop en avondmaal de hertaalde versie van de liturgische formulieren uit de gereformeerde traditie. Binnen de gemeente is er sprake van een zekere verscheidenheid in geloofsbeleving en levensstijl. Het streven van de kerkenraad is om met behoud van de (Herv. Geref.) identiteit een zo groot (dus ook: zo breed) mogelijk deel van de gemeente bij het kerkenwerk te betrekken.

Tabel A. | Totaal aantal geregistreerden (doopleden, belijdende leden en overig) per 01-07-2025

Doopleden	**369**
Belijdende Leden	**316**
Overig	**329**
Totaal	**714**

Zie voor een grafisch overzicht van de soorten geregistreerden per leeftijdscategorie bijlage III.

De Kerkenraad

De kerkenraad weet zich gebonden aan de heilige schrift als het geopenbaarde Woord van God, aan de oecumenische symbolen van de kerk en aan de gereformeerde belijdenisgeschriften van de kerk. Met Gods hulp zullen wij weerspreken en weren alles wat in strijd is met dit belijden. Overeenkomstig art. I-1 van de kerkorde. De kerkenraad bestaat uit één predikant, 6 ouderlingen (één met speciale taak van evangelisatie en één voor jeugdwerk), 4 ouderlingen-kerkrentmeester en 5 diakenen (waarvan één met een speciale taak als jeugddiaken). Op Bijbelse gronden is de kerkenraad voor de man in het ambt. Elke eerste kerkenraadsvergadering in het nieuwe kalenderjaar wordt een nieuw moderamen gekozen. Deze bestaat uit: de predikant, een ouderling, een diaken en een ouderling-kerkrentmeester, die tevens het dagelijks bestuur vormen.

Inventarisatie

1. Het voorbereiden van de kerkenraadsvergaderingen krijgt gestalte door een vergadering van het moderamen ± 10 dagen voor de kerkenraadsvergadering.
2. Aan het begeleiden van nieuwe ambtsdragers wordt blijvende aandacht geschonken. Zo komen we vóór de (her)bevestiging van ambtsdragers als deel van de kerkenraad bij elkaar om ons voor te bereiden of opnieuw te bezinnen op onze roeping en taken. Ook worden kerkenraadsleden geattendeerd en gestimuleerd toerustingsmomenten te bezoeken al naar gelang welke taak de desbetreffende broeder in hoofdzaak vormgeeft.
3. Meestal wordt er één keer per 6 á 7 weken vergaderd. Elke vergadering begint met een meditatief toerustend gedeelte.

Verkiezing van de ambtsdragers

Verkiezing van de ambtsdragers (zie hiervoor ook § 2.1 en § 2.2 uit de Plaatselijke regeling) gebeurt op de wijze zoals bepaald tijdens de 6-jaarlijkse stemming. De laatstgehouden stemming was in november 2022.

Onderlinge communicatie

Bij het benoemen van personen voor kerkelijke zaken worden de namen allereerst aan de kerkenraad voorgelegd. Pas na goedkeuring worden de personen benaderd. Belangrijke zaken worden eerst in de kerkenraad genoemd, waarna de kerkenraad een eventuele opdracht tot verdere uitwerking van een voorstel kan geven. Van gehouden bijeenkomsten/vergaderingen van College van Diakenen, College van Kerkrentmeesters, Jeugdraad, Evangelisatiecommissie, Zendingscommissie, en mentorenoverleg worden schriftelijke verslagen bij de kerkenraadsagenda gevoegd.

1. Eredienst

Grondgedachte

Het hart van het gemeenteleven klopt in de eredienst. In de liturgie staat de verkondiging van Gods Woord centraal. Het doel van de Woordverkondiging is de verbondsgemeente tot het geloof in Jezus Christus te bewegen en dit geloof te bevestigen en te verdiepen. De prediking vindt in de Heilige Schrift haar enige bron en norm. We verlangen een prediking overeenkomstig de belijdenis der vaderen. Dit alles, opdat de eredienst werkelijk een dienst zal zijn tot eer van God. Vaste elementen van de eredienst zijn: de Woorddienst, lofprijzing, geloofsbelijdenis, de lezing van de wet**,** verootmoediging en schuldbelijdenis, de dienst der offerande en der gebeden en de zegen. Verbonden met de bediening van het Woord is de bediening van de sacramenten.

Doelstelling

De eredienst is een zaak van de gehele gemeente. Daarom is het belangrijk dat prediking en liturgie voor alle gemeenteleden begrijpelijk zijn en dat zij zich bij de verschillende onderdelen van de eredienst met hoofd en hart betrokken weten.

Heilige Doop

Al naar gelang er kinderen worden geboren is er de bediening van de Heilige Doop.

Heilig Avondmaal

Viermaal per jaar vindt de bediening van het Heilig Avondmaal plaats. Op de vrijdagavond voor de Avondmaalsbediening is er een bezinningsuur in “Silo”.

Preekbespreking

Minstens tweemaal per jaar wordt een preekbespreking gehouden. De vragen worden ook onder de gemeenteleden verspreid ter stimulering van een gesprek thuis.

Huwelijk

In huwelijksdiensten maken we gebruik van het huwelijksformulier opgenomen onder de liturgische formulieren uit de gereformeerde traditie van de Protestantse kerk in Nederland.

Aandachtspunten voor 2026 – 2029 zijn:

1. **Bezinning op (elementen van de) liturgie**
   We bezinnen ons met enige regelmaat op (elementen in) de liturgie van onze erediensten. Hierin zoeken we naar vormen waarin zowel kerkenraad als gemeente betrokken zijn.

2. **Betrekken gemeenteleden bij de eredienst**
   We zoeken vormen om (groepen) gemeenteleden met enige regelmaat bij de voorbereiding van de eredienst te betrekken – bijv. rondom bepaalde thema’s.
   Dit vergroot de betrokkenheid op de eredienst en geeft aanvullende mogelijkheden voor bespreking van de inhoud van de verkondiging.

3. **Invulling leerdiensten (toegevoegd)**
   We streven naar 10 leerdiensten per jaar en doordenken met enige regelmaat de invulling van de leerdiensten.

2. Pastoraat

Grondgedachte

De gemeente volbrengt haar pastorale taak in de herderlijke zorg aan de leden en anderen die deze zorg behoeven, opdat zij elkaar opbouwen in geloof, hoop en liefde (Kerkorde artikel X-3). Het pastoraat is een taak van de gehele gemeente als gemeenschap der heiligen (het "op elkaar letten", Hebr. 10:24 en het "bemoedigen en opbouwen" van elkaar, 1 Thess. 5:11).

Doelstelling

De gemeente dient haar eenheid en verbondenheid in Christus te realiseren en te praktiseren in onderlinge liefdevolle zorg voor elkaar. De ambtsdragers, aan wie de herderlijke zorg in het bijzonder is opgedragen, moeten er naar streven de leden van de gemeente te helpen hun roeping ten opzichte van elkaar na te komen. Ook is de ambtsdragers het opzicht over de gemeente toevertrouwd. Dit opzicht, gegrond in de barmhartigheid van Jezus Christus, het Hoofd der kerk, geschiedt tot eer van God, tot bewaring van de gemeente en tot behoud van hen die dwalen. Zeker ook rond Doop en Avondmaal hebben de ambtsdragers hierin hun roeping te verstaan.

Huidige situatie

Huisbezoek

Het pastoraat van de ambtsdragers – vooral de predikant, de ouderlingen en incidenteel de diakenen – krijgt primair gestalte in de (huis)bezoeken, die in de regel tweejaarlijks worden afgelegd. De leden van de gemeente worden in allerlei uiteenlopende persoonlijke omstandigheden bijgestaan en opgewekt tot geloof in de Heere Jezus Christus en een christelijke levenswandel naar de geboden van God.

Zieken- en crisispastoraat

De predikant verleent pastorale zorg in situaties van ziekte of crisis, te weten: ernstige ziekte, ziekenhuisopname, naderend levenseinde en (in samenspraak met de wijkouderlingen) aan nabestaanden na overlijden.

Pastoraat rondom levensmomenten

Naar aanleiding van belangrijke levensmomenten als geboorte, huwelijk, en huwelijksjubilea bezoekt de predikant gemeenteleden.

Ouderenpastoraat

De predikant geeft samen met enkele bezoekbroeders het ouderenpastoraat vorm.
In de regel worden ouderen vanaf 70 tot 80 jaar door de bezoekbroeders en ouderen vanaf 80 jaar door de predikant bezocht. Dit gebeurt naar aanleiding van de verjaardag.

Aandachtspunten voor 2026 – 2029 zijn:

1. **Bezinning op actuele pastorale onderwerpen**
   We willen ons doorlopend bezinnen op actuele onderwerpen in relatie tot het pastoraat. We streven ernaar om in deze bezinning steeds (1) af te ronden in de vorm van een intern document met conclusie en beleidslijnen en (2) de gemeente te betrekken dan wel de uitkomsten van de bezinning te delen met de gemeente.

2. **Toerusting en scholing kerkenraadsleden**
   We bezien jaarlijks van welke vormen van toerusting en scholing gebruik gemaakt kan worden.

3. **Specifieke doelgroepen**
   In het pastoraat willen we in het bijzonder ook specifieke doelgroepen in het oog hebben en hen zo laten ervaren dat ze worden opgemerkt. Als voorbeeld noemen we hier nieuwe gemeenteleden.

4. **Veilige kerk**
   In overeenstemming met het beleid in de landelijke kerk zijn in onze gemeente vertrouwenspersonen aangesteld. Samen met de vertrouwenspersonen zorgen we voor een goede bewustwording rondom het zijn van een veilige kerk.
   NB Dit onderwerp raakt het geheel van de gemeente, echter is het als aandachtspunt het meest passend onder pastoraat.

3. Jeugdwerk en catechese

Grondgedachte

Jezus riep die jonge kinderen tot Zich en zei: Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet, want voor zodanigen is het Koninkrijk van God (Lukas 18:16).

Als kerk hebben we het verlangen om kinderen, jongeren en jongvolwassenen bij Christus te brengen. Dit gebeurt door geloofsopvoeding thuis, door jeugdwerk én door catechese. De gemeente wil een warme en veilige plek zijn waar jongeren zich welkom voelen en kunnen groeien in geloof.
De doopbelofte die ouders doen, geldt voor hen én voor de gemeente. Als gemeente beloven we om het gezin en het kind heen te staan. We bidden om de werking van de Heilige Geest in het leven van kinderen en jongeren. Catechese en jeugdwerk zijn daarom onlosmakelijk verbonden: beide dragen bij aan het doel dat jongeren Christus leren kennen en Hem volgen.

Doelstelling

Het jeugdwerk wil jongeren in clubverband helpen om vertrouwd te raken met het Woord van God en hen actief betrekken bij het leven van de gemeente. We willen hen ondersteunen in hun ontwikkeling als kinderen, tieners en jongeren die volwaardig deel uitmaken van de kerk. Het jeugdwerk is er ook op gericht om jongeren met elkaar te verbinden en binnen het clubwerk te bouwen aan vriendschappen.

Catechese is geloofsonderricht dat uitgaat van en gericht is op de christelijke gemeente. We willen jongeren helpen om de Heere te leren kennen en te dienen als de God Die met hen in relatie (Verbond) wil leven. Dit leren vindt plaats binnen de gemeente die als geheel een leergemeenschap is (Hand. 2:42, Kol. 3:16). Het geloofsonderricht staat in het verlengde van de Heilige Doop en is gericht op het doen van openbare belijdenis van het geloof, waardoor toegang tot het Heilig Avondmaal wordt ontvangen.

Het gaat in catechese niet louter om kennisoverdracht, maar om het brengen tot een persoonlijke geloofskeuze en toerusting tot christen-zijn in deze tijd. Dit is ten diepste het werk van de Heilige Geest, maar sluit onze verantwoordelijkheid niet uit. Ook na de belijdenis gaat het leren verder: de gemeente is een ‘lerende gemeente’. Het kring- en verenigingswerk heeft de opbouw van het persoonlijke geloof van gemeenteleden ten doel en wil hen toerusten om als christen hun plek in leef- en werkomgeving in te nemen.

We streven naar een plek binnen de gemeente waar zij zich welkom, veilig en geliefd voelen. Een plek waar ruimte is voor ontmoeting, geloofsvragen en groei. Concreet betekent dit dat we jongeren actief betrekken in de gemeente. Jongeren leren van leeftijdsgenoten, maar ook van ouderen (levenswijsheid en geloofservaring). In het jeugdwerk willen we zowel jongvolwassenen als volwassenen en ouderen inzetten en met elkaar in contact brengen. Zo willen we hen begeleiden op weg naar een bewuste keuze voor het geloof en een persoonlijke relatie met de Heere Jezus, waarbij ze een plek vinden in de gemeente om dat geloof ook vorm te geven.

Het groeiplan geeft richting en inhoud aan de catechese, clubs en JV. Het groeiplan beschrijft per onderdeel in het jeugdwerk de doelen en hoe daaraan concreet vormgegeven wordt.

Aandachtpunten voor 2026 – 2029 zijn:

1. **Groeiplan uitvoeren en actueel houden**
   Het Groeiplan blijft het uitgangspunt binnen het jeugdwerk en de catechese. In deze beleidsperiode geven we concreet invulling aan de verschillende groeitermen per activiteit. We houden de uitvoering bij en actualiseren waar nodig, zodat het plan blijft aansluiten bij de praktijk.

2. **Bezinning op de betekenis van ‘Lerende gemeente’**
   Geloven is een zaak van het hart, maar kennis is belangrijk voor iedere gelovige. In deze beleidsperiode willen we een visie ontwikkelen hoe in het jeugdwerk het leerelement meer plek

krijgt. Tegelijk kan dit 'leren' in het jeugdwerk niet losstaan van de catechese en het feit dat de gehele gemeente een 'Lerende gemeente' is en vraagt dit om een bredere bezinning op dit thema.

3. **Bezinning op jongeren die (nog) geen belijdenis deden**
   We willen aandacht geven aan jongeren die na de reguliere catechese niet doorstromen naar de belijdeniscatechese. Wat zijn hun overwegingen? Wat houdt hen tegen? En vooral: hoe kunnen we hen op een positieve manier begeleiden en ondersteunen in hun geloofsweg?

4. **Bezinning op ouderen die (nog) geen belijdenis deden**
   Er zijn ouderen die nog geen belijdenis hebben gedaan. Hoe kunnen ouderen, die nooit tot belijdenis doen kwamen, een vorm van belijdeniscatechese volgen zodat zij daadwerkelijk in de gelegenheid zijn om hier alsnog 'werk' van te maken? Deze vraag is geen onderdeel van het jeugdwerk, maar valt onder de verantwoordelijkheid van de dominee.

5. **Toerusting van jeugdleiders en mentoren**
   Een sterke basis begint bij goed toegeruste jeugdwerkers. Daarom investeren we structureel in de toerusting van alle clubleiders, catecheten en mentoren, in lijn met de principes van het Groeiplan.

6. **Bezinning op de inhoud en vorm van (belijdenis)catechese**
   De inhoud en de vorm van de catechese moet actueel en passend blijven. Daarbij zijn in het bijzonder 3 aandachtspunten:
   a. Bezinning op de huidige opzet van mentorcatechese; is deze opzet ondersteunend aan het doel van catechese?
   b. Vergroten van de aansluiting van de catechese bij verschillende jongeren; opleiding (VMBO – VWO), persoonlijkheden (doeners, denkers, dromers), etc.
   c. Analyseren van de huidige vorm van belijdeniscatechese met als doel de opzet zo mogelijk te verbeteren.

7. **Samenwerking met andere gemeenten**
   We blijven actief contact onderhouden met andere (buur)gemeenten. Samenwerking biedt kansen voor gezamenlijke toerusting, uitwisseling van ideeën én ontmoetingen tussen jongeren onderling.

8. **Vergroten van de betrokkenheid van de ouders**
   Catechese is kerkelijk onderwijs aan onder de jongeren van de gemeente. De ouders zijn en blijven verantwoordelijk voor de geloofsopvoeding. Het is daarom belangrijk dat de ouders betrokken zijn op de catechese. Hoe kan die betrokkenheid van de ouders vergroot worden? Hoe kunnen ouders geholpen worden dat de besproken onderwerpen ook thuis een vervolg krijgen? Deze vragen gelden ook voor het jeugdwerk.

9. **Geloofsopvoeding voor gezinnen**
   We willen ouders en verzorgers ondersteunen in de geloofsopvoeding, passend bij de verschillende fases van het gezinsleven. Denk hierbij aan het structureel aanbieden van toerusting, zoals doopcatechese voor jonge ouders en verdiepingsmomenten voor gezinnen met oudere kinderen.

4. Diaconaat

Grondgedachte:
Concretisering van de opdracht tot naastenliefde (zoals verwoord in bijvoorbeeld Jes. 58:6-7, Matth. 25:31-46 en Hand. 6:1-7) waar staat: “En de twaalf riepen de menigte van de discipelen bij zich en zeiden: Het is niet behoorlijk dat wij nalaten het Woord van God *te verkondigen* om de tafels te dienen. Zie daarom uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van wie *men* een *goed* getuigenis *geeft*, vol van de Heilige Geest en van wijsheid, die wij voor deze noodzakelijke taak zullen aanstellen” (Hand. 6 vers 2 en 3)”.

Doelstelling:
Mattheüs 25:31 - 46 (het gedeelte over het Laatste Oordeel) leert ons dat het “zijn van een naaste” onlosmakelijk verbonden is met het volgen van de Heere. Wat wij doen voor de naaste, doen wij ten diepste voor Christus zelf. Als er nood gesignaleerd wordt binnen de gemeente of in de maatschappij (zowel op materieel als geestelijk terrein) willen wij doen wat in ons vermogen ligt om deze te lenigen. Een belangrijk richtsnoer hiervoor vinden we in Galaten 6:10, waar Paulus schrijft: “Laten wij dus, terwijl wij de gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof.” Hieruit leren we dat het diaconale denken zijn basis heeft binnen de christelijke gemeente en in eerste instantie daarop gericht is. Vanuit die basis mag en moet er ook breder gekeken worden naar de nood van de naaste, dichtbij en ver weg. Dit gaat altijd gepaard met een verwijzing naar de Bron van ons christelijk handelen: God, die in Christus Zijn liefde in de hoogste vorm geopenbaard heeft. Aangezien Paulus zijn brief aan de hele gemeente richt, ziet de diaconie het als haar taak om binnen de gemeente ook bezig te zijn met het stimuleren van en de bezinning op de dienst der barmhartigheid.

Binnen de gemeente zijn er veel vormen van “spontane” naastenliefde. In grote lijnen wordt er goed naar elkaar omgezien en met elkaar meegeleefd. Dit gebeurt door een luisterend oor en gebed, maar ook op praktisch vlak. Daarnaast voorziet de gemeente het college van voldoende financiële middelen om het werk mogelijk te maken. Het zijn stuk voor stuk zaken die wij als diaconie niet hoeven te initiëren, en dat stemt tot dankbaarheid. Tegelijkertijd is het niet goed om naïef te zijn. Ieder mens is een individu met zijn of haar eigen situatie en kan – om wat voor reden dan ook – buiten de boot vallen. Een open oog, oor en hart behoren dan ook tot de diaconale houding, maar nog belangrijker: tot het christenleven. Juist op dit punt blijft het belangrijk om het bewustzijn binnen de gemeente levend te houden. Daarbij is het goed om regelmatig onze eigen rol tegen het licht te houden. Hebben wij als diaconie voldoende zichtbaarheid binnen én buiten de gemeente? Wordt er aan ons gedacht als er nood is in de gemeente of in het dorp, en weet men bij wie men kan aankloppen? Is er het besef dat we niet alleen geld ophalen voor noden “ver weg”, maar dat we ook actief zijn met diaconaat in onze eigen omgeving, zowel binnen als buiten de kerk? Tegelijk is er wereldwijd blijvend veel nood en onrecht en kunnen christelijke organisaties en kerken van grote betekenis zijn. Juist als ontwikkelingshulp vanuit overheden onder druk staat, is het van belang dat christenen niet voor zichzelf kiezen en de meest kwetsbaren blijven opzoeken. Financiële ondersteuning van (christelijke) initiatieven blijft daarom van cruciaal belang.

Aandachtspunten voor 2026 – 2029 zijn:

1. De bezinning op (en de totale bewustwording van) de diaconale opdracht van de gehele gemeente blijft een punt van voortdurende aandacht, en wordt daarom blijvend opgenomen in het beleidsplan. Dit krijgt onder andere de volgende invulling:
   a. Tijdens de catechese wordt jaarlijks een diaconale avond georganiseerd, passend bij het collectedoel van dat jaar.
   b. Binnen het bredere kader van het jeugdwerk gebeurt dit via het diaconale project van de HGJB/GZB. Dit project heeft niet alleen een fondsenwervend karakter, maar wil ook het diaconale bewustzijn versterken. De materialen voor de clubs krijgen daarbij extra aandacht.
   c. Jaarlijks is er een preek waarin het diaconaat centraal staat.

2. Binnen de gemeente vindt veel onderling diaconaat plaats, vaak zonder tussenkomst van de diaconie. Waar mogelijk ondersteunen of stimuleren wij dit als diaconie. De afgelopen jaren is

bovendien gebleken dat gemeenteleden via hun contacten in het dorp regelmatig worden geconfronteerd met diaconale hulpvragen. Gemeenteleden worden daarom actief gestimuleerd om in dergelijke gevallen contact op te nemen met de diaconie. Het diaconale spreekuur is hiervoor één van de beschikbare middelen.

3. In aansluiting op doelstelling 2 geldt dat de bekendheid van de diaconie bij niet-gemeenteleden in Polsbroek en Vlist nog beperkt is. In de komende beleidsperiode streven wij ernaar om die bekendheid en zichtbaarheid te vergroten. Daarbij is er in het bijzonder aandacht voor niet-Nederlandssprekende inwoners en mensen uit andere culturen binnen Polsbroek en Vlist.

4. De diaconie zoekt aansluiting bij lokale initiatieven, zoals SchuldHulpMaatje, om bij diaconale hulpvragen professionele ondersteuning in te schakelen. Deze initiatieven worden daarnaast ook financieel gesteund.

5. De diaconie verhuurt twee woningen voor diaconale doeleinden. Huurders worden gekozen op basis van de (diaconale) nood in hun situatie, waarbij het uitgangspunt is dat de verhuur tijdelijk van aard is. Vanwege wet- en regelgeving is tijdelijke verhuur echter complex. Dit vraagt om voortdurende bezinning binnen de diaconie over hoe deze woningen zo goed mogelijk kunnen worden ingezet.

6. Er is al tientallen jaren een band met de zustergemeente in Bágy. De Roemeniëcommissie onderhoudt contacten en geeft invulling aan die verbinding, die sociale, geestelijke, praktische en financiële elementen in zich heeft. De wijze van betrokkenheid op elkaar is door de jaren heen veranderd. De diaconie wil in de komende jaren samen met de Roemeniëcommissie de band met Bágy onderhouden en zoeken naar een passende invulling die tot zegen voor beide gemeenten is.

Financieel:
De jaarlijkse inkomsten van de diaconie bestaan uit de opbrengsten van het vermogen, huuropbrengsten, collecteopbrengsten voor de diaconie zonder specifieke bestemming vooraf, alsmede de door te zenden collecten (bestemmings- en uitgangscollectes). Wat betreft de uitgaven van de diaconale middelen is de volgende globale verdeling vastgesteld. Vanaf deze beleidsperiode is het jeugdwerk ondergebracht in de begroting van de kerkrentmeesters, waardoor de verhouding als volgt is:

- Buitenland: 50%
- Landelijk/regionaal: 30%
- Plaatselijk : 20%

Ten aanzien van de GZB het volgende. De volgende opbrengsten zijn hiervoor bestemd:

- De jaarlijkse geldinzameling tijdens de zendingsavond;
- Twee collectes per jaar (de pinksterzendingscollecte en de najaarzendingscollecte);
- De zendingsbusjes bij de uitgang van de kerk;
- Eventuele extra giften ten bate van de GZB.

<u>Hulp bij (natuur)rampen</u>
Wanneer ergens ter wereld een grootschalige (natuur)ramp plaatsvindt, zoekt de diaconie actief naar mogelijkheden om bij te dragen aan het lenigen van de nood. Dit gebeurt doorgaans met een gift ten behoeve van christelijke hulpverleners die actief zijn in de getroffen regio. De diaconie kan hiervoor putten uit beschikbare middelen of een diaconale collecte inzetten voor noodhulp.

Giftenbeleid

1. *Giftverzoeken van personen*

   Voor wat betreft giften aan personen (al dan niet jaarlijks of eenmalige) is het volgende van belang:

   a. Individuele hulpvraag: personen kunnen een gift of lening ontvangen na beoordeling van hun hulpvraag door de diaconie, eventueel in samenspraak met een derde partij (bijvoorbeeld iemand van SchuldHulpMaatje). Zowel gemeenteleden als niet-gemeenteleden komen in aanmerking. Voor niet-gemeenteleden geldt als voorwaarde dat zij woonachtig zijn in Polsbroek of Vlist.
   b. Verzoek tot bijdrage: gemeenteleden die een aanvraag indienen voor een gift voor Dabar, een werkvakantie en dergelijke ondersteunt de diaconie met 100 euro per deelnemer uit de gemeente Polsbroek & Vlist.

2. *Giftverzoeken van organisaties:*

   Omwille van continuïteit streeft de diaconie naar langdurige steun aan een beperkt aantal organisaties en projecten. Giften worden in de eerste plaats verstrekt aan kerkelijke en algemeen christelijke organisaties. Ook kunnen bijdragen worden gegeven aan organisaties zonder expliciet christelijke signatuur, mits het gaat om een plaatselijke activiteit waarmee de gemeente of gemeenteleden verbonden zijn. Voor een beperkt deel van de begrote giften bepaalt de diaconie zelf de bestemmingen gedurende het jaar, mede op basis van binnengekomen verzoeken. Daarbij hanteert de diaconie de volgende richtlijnen:

   a. De aanvraag moet grotendeels diaconaal van aard zijn.
   b. De hulp moet gericht zijn op zelfredzaamheid en mag geen blijvende afhankelijkheid creëren.
   c. De gift moet bijdragen aan structurele verbetering van de situatie.
   d. De gift moet passen in het financiële beleid.
   e. Het financiële beleid van de organisatie moet gewaarborgd en controleerbaar zijn (bijv. via CBF-keurmerk of ANBI-status).

5. Zending

Grondgedachte:
De zendingsroeping is opdracht van de Kerk, met name voor de plaatselijke gemeente en haar kerkenraad. Het gaat hierbij om gehoorzaamheid van de Kerk aan haar Heere die haar het bevel gegeven heeft het Evangelie te verkondigen aan al de volken, tot aan het uiterste der aarde (Matt. 28:19 en Hand. 1:8). Deze roeping is geen 'specialisme' van enkelingen, maar een taak van de gemeente als geheel. Binnen de gemeente is de zendingscommissie een orgaan van bijstand van de kerkenraad dat speciaal belast is met de verwerkelijking van de zendingsopdracht van de gemeente.

Doelstelling:
In de gemeente heeft de zendingscommissie de bijzondere taak om activiteiten te organiseren om het zendingswerk onder de aandacht te brengen.
Deze commissie bestaat voor het merendeel uit belijdende leden van de gemeente. Een ouderling of diaken is speciaal aangesteld en fungeert als contactpersoon binnen de gemeente, maar ook naar de GZB, IZB en Open Doors.

De doelstellingen voor de komende beleidsperiode zijn:

1. Het bewustzijn van de gemeente ten aanzien van haar zendingsroeping versterken en binnen de gemeente een bezinning op de zendingstaak op gang brengen en/of gaande houden.
2. De gemeente stimuleren om haar aandeel te leveren in de financiële lasten die aan de zendingsarbeid verbonden zijn.
3. Het zoeken naar arbeiders om uit het midden van de gemeente te worden uitgezonden.
4. kijken of er een mogelijk is om samen te werken met het gebedsteam voor het organiseren van de Nacht van Gebed of andere activiteiten.

Aandachtspunten voor 2026-2029 zijn:

1. Jaarlijkse interactie tussen gemeenteleden en met de door ons ondersteunde zendingswerkers.
2. Gemeenteleden bewustmaken van het zendingswerk en het mogelijk uitzenden van gemeenteleden.
3. Zendingscollectes onder de aandacht brengen binnen onze gemeente.

6. Evangelisatie

Grondgedachte:
Evangelisatie is evenals zending een roeping en opdracht van de Kerk. De verkondiging van het Evangelie is hierbij vooral gericht op de mensen in de directe omgeving van de gemeente(leden). Het betreft hier de mensen die totaal of nagenoeg geheel buiten de kerk staan. Alle leden van de gemeente dienen in woord en daad getuige te zijn van hun verbondenheid in Christus en zodoende een oprechte naaste te zijn voor een ieder in de directe omgeving.

Doelstelling
De gemeente haar taak en roeping doen verstaan als evangeliserende gemeente van Jezus Christus. Het bereiken van de rand en buitenkerkelijken met de blijde boodschap van het Evangelie om hen zo te winnen voor het Koninkrijk van God.
In de gemeente heeft de evangelisatie team – als orgaan van bijstand van de kerkenraad – de bijzondere taak om activiteiten speciaal voor de verwerkelijking van deze opdracht te ontwikkelen, te coördineren en uit te (laten) voeren. Deze commissie bestaat voor het merendeel uit belijdende leden van de gemeente. Een ouderling is speciaal vrijgesteld voor het evangelisatiewerk en fungeert als contactpersoon binnen de gemeente, maar ook naar de IZB. Ook andere verbanden in de gemeente zijn zich bewust van de missionaire opdracht. Zo nodigen enkele clubs in de basisschoolleeftijd ook niet kerkelijke kinderen actief uit voor het deelnemen aan clubs en activiteiten.

Speerpunten uit de afgelopen jaren waren:
- Stimuleren van evangelisatiewerk door tieners en jongeren (Dabar werk);
- In samenwerking met het jeugdwerk is gezocht naar manieren om met rand- en niet-kerkelijke jongeren in contact te blijven / te komen. Door actief mee te werken aan het huttendorp en daar ook programma's te draaien. Waardoor er relaties en contacten zijn ontstaan.
- Toerusting bieden wat betreft het omgaan met niet-christenen in werk- en schoolomgeving door gemeente avonden te organiseren over "goed spreken over God"
- Het aanbieden van Alpha (Youth) cursussen. Dit heeft 1 jaar gedraaid en andere jaren te weinig deelnemers, maar moet meer onder de aandacht komen.

Aandachtspunten voor 2026-2029 zijn:
1. Bezinnen en uitbouwen functie Evangelisatie ouderling;
2. Als evangelisatie team zichtbaar in het dorp Polsbroek/Vlist (dorps activiteiten, overleg verenigingen Polsbroek);
3. Aanbieden van (Youth) Alpha cursus;
4. Stimuleren van evangelisatiewerk voor tieners en jongeren (Bijv. Dabar, Naar House, Kerkrade);
5. Toerusting bieden aan gemeenteleden in de wereld waar we in staan.

7. Kerkrentmeesterlijk Beheer

Grondgedachte

Het College van Kerkrentmeesters is aangewezen tot het beheer van de kerkelijke goederen en de behartiging van de stoffelijke belangen van de gemeente. We erkennen onze God als Schepper van alle dingen. Alles wat we zijn en alles wat we hebben, ontvangen we van Hem. De middelen die nodig zijn voor de instandhouding van de eredienst en van alle andere in dit plan genoemde zaken, mogen dan ook voluit worden aangemerkt als een geestelijke aangelegenheid. Deze taak is opgedragen aan vier ouderlingen-kerkrentmeester.

Doelstelling

Het beheer wordt grotendeels met inzet van vrijwilligers vanuit de gemeente uitgevoerd. Het college stelt zich ten doel het beheer zo onderhoudsvriendelijk en zo min mogelijk arbeidsintensief te kunnen laten plaatsvinden en met gebruikmaking van kwalitatieve gereedschappen en materialen. Het college is verantwoording schuldig aan en staat onder toezicht van de kerkenraad. Alle werkzaamheden worden in goed overleg met de kerkenraad uitgevoerd. Hiervoor zijn ook reglementen opgesteld voor de begraafplaats en het gebruik van “Silo”. De ouderlingen-kerkrentmeesters zijn naar hun aard ouderlingen en dragen daardoor medeverantwoordelijkheid voor de verkondiging van het Woord, de bediening van de Sacramenten en de pastorale zorg van de gemeente.

Aandachtspunten voor 2026 – 2029 zijn:

De volgende bijzondere activiteiten staan gepland:

- 2026: onderzoek naar de haalbaarheid en noodzaak van nieuwe meubels voor “Silo”
- 2026: het treffen van voorbereidingen voor de uitbreiding van de begraafplaats en beoordeling of groot onderhoud van het orgel noodzakelijk is.
- 2027: groot onderhoud aan het orgel indien noodzakelijk
- 2027: het buitenwerk van “Silo” en de kerk schilderen.
- 2028: het interieur van “Silo” en de kerk schilderen.
- 2029: het vervangen van de keuken en de vloer in de grote zaal van “Silo”.

BIJLAGEN

Bijlage I: Samenvatting bij het beleidsplan op basis van het Convenant

In de voortgang van het Samen-op-Weg proces is door de synode van de Nederlandse Hervormde kerk in mei 2003 aan de gemeenten van hervormd-gereformeerde signatuur een handreiking gedaan ten einde aan hun bezwaren tegemoet te komen. Bij die handreiking was ook een door de kerkenraad in het beleidsplan op te nemen verklaring gevoegd waarin de kerkenraad kon verklaren hoe de gemeente meegenomen zou worden in de Protestantse Kerk in Nederland. Die verklaring is in de bijlage (II) opgenomen. Daarnaast is door de classis Alblasserdam een convenant opgesteld, waarin ook op Schriftuurlijke wijze is beschreven hoe wij staan in de volle breedte van de Protestantse Kerk in Nederland. Dit document is ook in bijlage II opgenomen. Als kerkenraad spreken wij met deze beide documenten uit dat wij in gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift en in overeenstemming met de belijdenis der vaderen, zoals die is vervat in:

- de apostolische geloofsbelijdenis, de geloofsbelijdenis van Nicea en de geloofsbelijdenis van Athanasius.
- de Heidelbergse Catechismus, de Catechismus van Genève, de Nederlandse geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels.

In al ons kerkelijk spreken en handelen, zowel binnen de gemeente als in het geheel van de kerk ons gebonden weten aan de gereformeerde belijdenis. De gereformeerde belijdenis is voor ons onopgeefbaar, omdat zij – gegrond op het Woord van God – de waarachtige en volkomen leer der zaligheid bevat. Wij kunnen geen belijdenissen of opvattingen aanvaarden die met de voornoemde grondslag strijdig zijn en zullen de kerk blijven oproepen om in overeenstemming met deze grondslag de weg van gehoorzaamheid aan Gods Woord te gaan. Binding aan de belijdenis betekent overigens niet dat de belijdenisgeschriften op één lijn gesteld worden met het Woord van God, maar wel dat zij voor ons gezaghebbend zijn omdat zij de waarachtige en volkomen leer der zaligheid die in de Schriften is vervat vertolken. Zo verstaan is de belijdenis niet beperkend, maar bevrijdend, immers heeft Christus gezegd:
“Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken” (Johannes 8:31-32).

Bijlage II: Belijden en Structuur:

1. Voorwoord

Om binnen de Protestantse Kerk in Nederland op eenzelfde wijze als in de Hervormde Kerk een belijdende gemeente te kunnen zijn, hebben we als kerkenraad een "Verklaring" opgesteld. Deze "Verklaring" is unaniem door de kerkenraad aangenomen. Deze "Verklaring" is een bijlage bij het schrijven aan de Generale Synode van de Nederlandse Hervormde Kerk en is in februari 2004 verzonden.
Uit deze Verklaring blijkt dat wij alles in de nieuwe kerkorde afwijzen, wat niet overeenkomt met de Bijbel en de klassiek gereformeerde belijdenisgeschriften.

2. Verklaring van de Herv. Gem. Polsbroek & Vlist

Naar aanleiding van het verenigingsbesluit van de synodes van de Nederlands Hervormde Kerk, de Gereformeerde Kerken in Nederland en de Evangelisch-Lutherse Kerk op 12 december 2003. Wat betreft leer en leven verklaren wij als kerkenraad van voornoemde gemeente het volgende:

Als gemeente weten we ons gebonden aan Gods Woord en de belijdenis der vaderen zoals die vervat is, zowel in de Apostolische geloofsbelijdenis, de geloofsbelijdenis van Nicea en de geloofsbelijdenis van Athanasius – waardoor de kerk zich verbonden weet aan de algemene christelijke kerk – als in de Heidelbergse catechismus, die van Genève, en de Nederlandse geloofsbelijdenis met de Dordtse leerregels, door de Reformatie geschonken aan de Kerk in de Nederlanden. De gemeente weert al wat haar belijden weerspreekt.

Met betrekking tot de kerkorde en ordinanties van de Protestantse Kerk in Nederland verklaren we in het bijzonder:

De Kerkorde
In artikel I-4 worden de *Onveranderde Augsburgse Confessie* en de *Catechismus van Luther* genoemd. We wijzen in deze geschriften af wat niet overeenkomt met de genoemde gereformeerde belijdenisgeschriften uit artikel I-4. We denken hier met name aan de andere visie op het Avondmaal. De *Theologische Verklaring van Barmen* en de *Konkordie van Leuenberg* (artikel I-5) staan op gespannen voet met de voornoemde gereformeerde belijdenisgeschriften én spreken ze nadrukkelijk tegen. Voor zover zij het gereformeerd belijden afzwakken of weerspreken, wijzen wij deze geschriften af.

Ordinanties
Ordinanties 1 (Het belijden van kerk en gemeenten) – Artikel 1
Lid 1 en 2: We lezen hier dat de kerk de bijzondere verbondenheid van gemeenten erkent en respecteert. Omdat dit in strijd is met het gereformeerd belijden, wijzen wij deze erkenning af Een kerk die de gereformeerde belijdenisgeschriften als grondslag heeft, zal niet anders dan exclusief gereformeerd kunnen zijn en dient te weren wat dit belijden weerspreekt. Als gemeente achten we ons exclusief gebonden aan het gereformeerde belijden. We zullen de kerk en elkaar blijven oproepen om – in overeenstemming met de gereformeerde belijdenisgeschriften van de kerk – de weg van gehoorzaamheid aan God en Zijn Woord te gaan.

Ordinantie 3 (Het ambt en de andere diensten)
Artikel 2 Lid 3: we wijzen af dat doopleden actief en passief kiesrecht mogen hebben bij verkiezingen. Vrouwen hebben bij ons alleen actief kiesrecht.

Artikel 6: onder lid 1 wordt de mogelijkheid geboden om doopleden onder bepaalde voorwaarden op de verkiezingslijst op te nemen. Als kerkenraad zullen we alleen diegenen op een verkiesbare plaats zetten, die vooraf in het openbaar het geloof hebben beleden.

Ordinantie 5 (De eredienst) – Artikel 4
We geloven en belijden naar het getuigenis van de Schrift, dat het huwelijk tussen man en vrouw een unieke en goddelijke instelling is (vgl. Heid. Cat. Zondag 41). We wijzen daarom ordinantie 5 artikel 4 af, waarin staat dat ook andere levensverbintenissen van twee personen als een verbond van liefde en trouw voor Gods aangezicht kunnen worden gezegend.

Ordinantie 6 (De Heilige Doop) – Artikel 1
Met de gereformeerde traditie belijden wij dat de kinderen der gelovigen behoren gedoopt te worden (Heid. Cat. Zondag 27; Ned. Geloofsbelijdenis artikel 34). We erkennen dan ook niet het keuzebeginsel aangaande de doop (lid 1).

Ordinantie 7 (Het Heilig Avondmaal) – Artikel 2
Lid 2 geeft kerkenraden de mogelijkheid om te besluiten dat ook doopleden aan het avondmaal deel kunnen nemen. Overeenkomstig de gereformeerde traditie achten wij echter de openbare belijdenis van het geloof nodig om toegang tot het avondmaal te verkrijgen.

Ordinantie 9 (De geestelijke vorming) – Artikel 5
Lid 3: Opname onder de belijdende leden zal niet plaatsvinden door het beantwoorden van de doopvragen door ouders of verzorgers bij de doop van hun kind.

3. Convenant

Classicale vergadering van Alblasserdam

Uitgangspunt

In het voorjaar van 2002 heeft het moderamen van de triosynode aangegeven dat op 12 december 2003 het fusiebesluit in de hervormde synode in stemming wordt gebracht en bij aanvaarding per 1 mei 2004 de kerkorde van de verenigde kerk van kracht zal zijn. Inmiddels wordt er door velen gesproken over de vraag welke positie er ten aanzien van de kerkfusie moet worden ingenomen. De kerkenraden zullen zich in dit jaar moeten uitspreken welke weg voor Gods Aangezicht begaanbaar is.[1]
Allerwegen wordt gesproken over breuken en scheuren, die dwars door de gemeenten heen dreigen te gaan lopen. Kerkenraden voelen zich verantwoordelijk voor de gehele gemeente(n), die krachtens hun ambtelijke ja-woord aan hun zorg is toevertrouwd.
Vanwege deze verantwoordelijkheid en grote zorg willen we al het mogelijke in het werk stellen om in de kerkelijke verwarring van onze tijd de eenheid te bewaren in de gemeenten.
We willen met dit voorstel de kerkelijke weg gaan, dat wil zeggen de weg van de ambtelijke vergaderingen van kerkenraden en classes.

Convenant

De classis is geroepen geestelijk leiding te geven aan de gemeenten binnen haar ressort. Bovengenoemde zorg noopt ons tot het coördineren van een convenant waarin gemeenten, die in de klassiek-gereformeerde zin hervormd zijn, zich kunnen verenigen. Aan het convenant ligt in iedere afzonderlijke gemeente een beleidsplan ten grondslag. In dit beleidsplan spreekt de kerkenraad namens de gemeente uit dat zij zich gebonden weet aan de Heilige Schrift als het geopenbaarde Woord van God, aan de oecumenische symbolen van de Kerk en aan de gereformeerde belijdenisgeschriften van de Kerk, conform artikel X van de hervormde kerkorde. Hiermee geven de gemeenten aan dat de binding aan de Heilige Schrift en de gereformeerde belijdenisgeschriften voor hen de enige deugdelijke basis is voor hun kerk-zijn. Met Gods hulp zullen zij weerspreken en weren alles wat in strijd is met dit belijden. Als gemeenten, ontstaan uit de gereformeerde

1 De gesprekken die de afgelopen jaren binnen onze hervormd-gereformeerde beweging gevoerd zijn, hebben laten zien dat er ten opzichte van de SOW kerk verschillende posities worden ingenomen. In 1992 werd in Putten uitgesproken “wij kunnen niet weg en wij kunnen niet mee”. Hoewel er na 1992 in hervormd-gereformeerde kring breed verzet is gebleven tegen het SOW-proces in zijn huidige vorm, is er aan de ene kant een beweging die zich terugtrekt op het “wij kunnen niet weg”. Anderzijds is er een beweging waarneembaar die zich beroept op het “wij kunnen niet mee”. Zo dreigt het SOW-proces de eenheid onder de gereformeerde belijders in onze kerk te ondermijnen.

reformatie aanvaarden zij niet zondermeer de Augsburgse Confessie en de Catechismus van Luther en aanvaarden zij niet de Konkordie van Leuenberg en de Barmer Thesen.

Het bewaren van de eenheid

De gemeenten die het convenant aangaan, zoeken allereerst binnen de gemeente de eenheid te bewaren. Nieuwe scheuring(en) binnen de gemeenten zijn immers voor het Aangezicht Gods niet te verantwoorden (Efeze 4:1-6). Wanneer zij zich als gemeenten zomaar laten meevoeren in de SOW-kerk, zal dit – onzes inziens – onvermijdelijk leiden tot breuken en scheuren in en tussen gemeenten. Daarom zoeken zij als gemeenten ook elkaar vast te houden op basis van Schrift en belijdenis. Het convenant is daarom een verband waardoor gemeenten elkaar in de kerkelijke verwarring vasthouden. Het convenant wil geen kerkpolitieke factor zijn, maar wil een bundeling van gemeenten zijn die door de synode in de onmogelijke positie van "wij kunnen niet weg en wij kunnen niet mee" terecht zijn gekomen. Wanneer de Kerk onverhoopt besluit tot kerkfusie, zullen gemeenten, die het convenant gesloten hebben, zelf geen actie ondernemen om los te raken van het kerkverband. Deze keuze zou immers onherroepelijk leiden tot scheuringen binnen gemeenten. Aan de andere kant laten zij de synode weten dat de SOW-kerk niet kan rekenen op hun instemming met het geheel van de nieuwe kerkorde, zoals die op dit moment voorligt.[2]

Wat betekent dit in de praktijk?

De gemeenten die het convenant sluiten, spreken uit dat ze kerk blijven op de huidige basis van Schrift en belijdenis, waarbij het hun verlangen is dat heel de kerk waarachtig belijdende kerk zal zijn, levend overeenkomstig het Woord van God. Omdat wij met dit voorstel de kerkelijke weg, de weg van de ambtelijke vergaderingen bewandelen, ligt de coördinatie van het convenant o.i. op de weg van de classes.

---

2 Onze Hervormde Gemeente staat op gereformeerde grondslag binnen de Nederlandse Hervormde Kerk. Dat houdt onder meer in dat binnen het gemeenteleven een centrale plaats wordt toegekend aan een schriftuurlijke en appellerende prediking in de beide zondagse erediensten en op de christelijke gedenkdagen. Daarbij geldt de Bijbel als het onfeilbaar Woord van God, gezaghebbend voor leer en leven. In de beide sacramenten, t.w. de viering van het heilig avondmaal en de bediening van de heilige doop belijdt en ervaart de gemeente de gemeenschap met Christus en met elkaar en de verbondstrouw van God.
De gemeente belijdt het algemeen ongetwijfeld christelijk geloof, zoals neergelegd in de drie algemene belijdenisgeschriften van de kerk, nl. de Apostolische Geloofsbelijdenis de geloofsbelijdenis van Nicea en de geloofsbelijdenis van Athanasius. De gemeente wil staan in de traditie van de Reformatie en trouw zijn aan de belijdenis van het voorgeslacht. Zij acht zich dan ook gebonden aan de drie bijzondere belijdenisgeschriften van de kerk, de drie Formulieren van Enigheid, nl. de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels. De grondslag van onze gemeente kan onder geen beding worden gewijzigd door besluiten van meerdere ambtelijke vergaderingen van de kerk of de overheid.

De kerkenraad en de gemeente hebben deze grondslag en enkele concretiseringen daarvan verwoord en geven daarmee aan waarop zij de synode aanspreken en waarop zij door haar aangesproken willen en mogen worden:

1. Als kerkenraad en gemeente belijden wij, met Gods hulp acht te geven op en vast te houden aan de zuivere prediking van het Evangelie, de nijvere bediening van de sacramenten, het bestraffen van de zonden, ons in alle dingen te richten naar het onfeilbaar Woord van God, waarbij wij alles wat hiermee in strijd is, verwerpen. Als kerk, geboren uit de gereformeerde tak van de Reformatie, aanvaarden wij daarom niet zonder meer de Augsburgse Confessie, noch de Catechismus van Luther. Verder verwerpen wij de Konkordie van Leuenberg en de Barmer Thesen.
2. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat de heilige doop een instelling is van Jezus Christus om ons en onze kinderen Zijn verbond te verzegelen. Daarom behoren de kleine kinderen van de gemeente als erfgenamen van het Rijk Gods gedoopt te wezen.
3. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat het heilig avondmaal een instelling is van Jezus Christus, die Hij alleen heeft ingesteld voor Zijn gelovigen die in het midden van de gemeente belijdenis des gelooft hebben afgelegd. Wij vermanen alle ongelovigen en hen die zich met ergerlijke zonden besmet weten, zich van de tafel des Heeren te onthouden, zolang zij zich niet bekeren. Met Gods hulp zullen wij tegenstaan en weren allen die de heilige sacramenten misbruiken of verachten.
4. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat tot ambtsdragers van de gemeente – zowel ouderlingen als diakenen – door wettige verkiezing geroepen en bevestigd dienen te worden mannenbroeders, belijdende leden van de kerk en vervuld met de Heilige Geest.
5. Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat het huwelijk tussen man en vrouw een instelling van God is en als zodanig heilig gehouden dient te worden. Alternatieve samenlevingsvormen zijn onbijbels en daarom censurabel. Daarom zal de kerkenraad op Bijbelse wijze tucht oefenen over hen die deze instelling van God ontkrachten.
6. Als kerkenraad en gemeente spreken wij uit dat zodanige mannen als kandidaat tot de heilige dienst toegelaten en bevestigd dienen te worden, die, staande op de hierboven vermelde en verantwoorde grondslag, de kerk wensen te dienen met het Evangelie van Jezus Christus.

Het is ons verlangen, dat geheel de kerk waarlijk belijdende kerk is, levend overeenkomstig Gods Woord en getuigenis, zodat aan haar geestelijk karakter geen afbreuk wordt gedaan door verwereldlijking. Staande op deze grondslag wensen wij in de kerk die God in ons vaderland geplant heeft, ons Nederlandse volk te dienen met het heilig Evangelie der genade Gods.

De rol van de classis:
Vanuit haar verantwoordelijkheid leiding te geven aan de gemeenten binnen haar ressort ziet de classis het als haar taak dit convenant te coördineren.[3]

Namens het breed moderamen der classis Alblasserdam,

Ds. W. van Weelden
(Preses)

Ds. A.F. Kaars
(Scriba)

4. De christelijke doop – een Bijbelstudie

Inleiding
De doop is een handeling, een ritueel wat de nieuwe werkelijkheid in Christus wil bevestigen. Het is er de bezegeling van. Daarom leren we uit de Bijbel: geloof en doop horen onlosmakelijk bij elkaar. De doop bevestigt en verzegelt het geloof.

De snelle conclusie ligt dan ook voor de hand dat alleen mensen die hun geloof *belijden*, gedoopt kunnen worden. Dat betekent dat alleen volwassenen gedoopt mogen worden. Er moet in ieder geval een bewuste beslissing zijn genomen. Dat betekent dat zuigelingen van de doop zijn uitgesloten. Toch heeft de kerk sinds haar begin zuigelingen gedoopt. Met name de laatste jaren worden daar binnen onze kerk vragen bij gesteld. Zoals: staat de kinderdoop wel letterlijk in de Bijbel? Is het wel Bijbels kinderen te dopen? Dit vraagt om een nadere bezinning. Als kerkenraad van de Hervormde Gemeente Polsbroek & Vlist lopen we niet voor deze vragen weg, we willen die juist goed overdenken aan de hand van de Bijbel en daarin antwoorden zoeken.

Vooraf te lezen Bijbelgedeelten: Gen. 17: 1-3; 9-14; Kol. 2: 11-12; Rom. 9-11; Rom. 4: 1-17; Mark. 16: 14-16; Hand. 2: 38-39; Hand. 16: 14-15.

Wat zegt het dat de kinderdoop nergens letterlijk in de Bijbel staat?
Een eerste argument tegen de kinderdoop wat nogal eens gehoord wordt, is dat deze nergens letterlijk in het Nieuwe Testament genoemd wordt. Duidelijk is dat er nooit een woord toegevoegd wordt aan de doop. Zoals dat ook niet het geval is met de besnijdenis. Er staat niet: geloofsdoop of volwassendoop of kinderdoop. Er staat *doop*. Het gaat om de christelijke doop, de doop in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, of, ter onderscheid, over de doop van Johannes. Maar goed, vastgesteld kan worden dat er geen Bijbeltekst te vinden is waar letterlijk het woord kinderdoop staat. Echter, dit argument zegt niet zoveel, want er zijn zoveel dingen die daarin niet genoemd worden en die we toch vanzelfsprekend praktiseren en die als essentieel voor het christelijk geloof worden beschouwd. Als ze zouden worden bestreden zou dat als een schok worden ervaren. Van den Beek noemt in zijn boek ‘God doet recht’ (2008) als voorbeeld de deelname van vrouwen aan het Heilig Avondmaal. Aan het laatste avondmaal namen geen vrouwen deel. Maar het is onzinnig daaruit te concluderen dat vrouwen niet aan het avondmaal mogen deelnemen. Waarom?
Om drie redenen:

1. ondanks het feit dat vrouwen niet worden genoemd als avondmaalgangers, worden ze *niet* van de maaltijd *uitgesloten.*
2. het is niet op grond van een losse tekst, maar op grond van het geheel van de Bijbel en op grond van de *cultuur* waarin het avondmaal ontstond, duidelijk dat ze daar deel aan mogen hebben.
3. de cultuur vanuit het OT en ook in het NT was dat Rabbi’s mannelijke leerlingen hadden, maar dat vrouwen ook deelnamen aan de paasmaaltijd. Het laatste Avondmaal is zo’n maaltijd! Jezus was toen alleen met zijn discipelen, maar als er vrouwen bij waren mochten ze deelnemen.

Op grond van een dergelijk voorbeeld kan men ook positief concluderen tot de doop. Die is, evenals het Avondmaal, verbonden met de opname in de *gemeenschap* van het volk van God. Dat gebeurde in het Oude

3 Wij kunnen ons voorstellen dat ook andere gemeenten, buiten het ressort van de classis Alblasserdam, dit convenant zouden willen ondertekenen. Daarom wil dit convenant geen initiatief zijn van gemeenten uit de classis Alblasserdam alleen, maar openstaan voor alle gemeenten die zich hierin willen verbinden.

Testament door de geboorte, en het geloof daarin werd bezegeld door de besnijdenis. Wij geloven, niet op basis van een losse tekst, maar op grond van heel de Bijbel, dat Christus de vervulling is van Israël. In Hem wordt het heil voor het volk niet minderomvattend maar meeromvattend. Zelfs de heidenen zijn er in opgenomen. Dan zou het vreemd zijn om kinderen uit te sluiten. Verder is het vroegste christendom in de Joodse context deel van een collectief denkende cultuur. Dat blijkt onder andere in Hand. 16 bij Lydia. Ze komt tot geloof en wordt gedoopt, evenals haar huis. Het ligt echt helemaal buiten het denken van deze Nieuw Testamentische cultuur om vrouwen niet te betrekken bij het Heilig Avondmaal en kinderen niet te betrekken bij de doop.

Doop op grond van geloof?

Hoe zit het nu met die volgorde geloof en doop? Het staat er toch: Mark. 16:16 'Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, die zal zalig worden'. Ook in Handelingen lezen we dat. De Schrift lijkt dus duidelijk een doop op belijdenis voor te schrijven. Men moet echter voorzichtig zijn letterlijke teksten als bewijsplaatsen aan te wijzen. Let goed op het voorafgaande vers, vers 15 van Mark. 16: en Hij zei tegen hen: 'Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen'. Ofwel: Mark. 16:16 staat in de historische context van een zendingssituatie. Diegenen die ze moesten dopen waren mensen die voor het eerst over Jezus als de Messias hoorden. Vergelijk het met zendelingen in onze tijd die in een gebied komen waar geen christenen wonen. Dan is het niet aan de orde om kinderen te dopen. Dan draag je het Evangelie uit en hen die geloven in Jezus, die mogen gedoopt worden. Het gaat hier in Mark. 16:6 dus niet om een situatie in een bestaande gemeente als de onze, maar om zendingsgebied. We lezen juist dat als iemand tot geloof komt het hele huis gedoopt wordt. Losse teksten aanvoeren als bewijs voor kinderdoop of volwassendoop is altijd gevaarlijk. Biblicisme heet dat. Met biblicistisch bijbelgebruik kun je vrijwel alles uitleggen zoals het je zelf uitkomt.
Een voorbeeld: de doop van Saulus in Hand. 9. Ananias komt binnen, zegt tegen Saulus die daar blind op de grond ligt: Jezus heeft mij gestuurd opdat je weer kunt zien en zodat je met de Heilige Geest vervuld zou worden. Voordat Saulus iets zegt lezen we: 'en hij (Saulus) stond op en werd gedoopt'. Als we alleen deze geschiedenis zouden nemen als maatstaf voor dooppraktijk, moeten we concluderen dat het initiatief helemaal bij de doper ligt en niet bij de gedoopte. Er gaat zelfs geen geloofsbelijdenis aan vooraf. Er wordt niets gezegd. Opnieuw: het zou onzinnig zijn uit die ene tekst te concluderen dat we zó moeten omgaan met de doop. Tegelijk zien we wel dat gedoopt worden (passief!) mensen vaker in de Bijbel 'overkomt' dan dat ze er actief om vragen. Dat lezen we namelijk maar één keer, bij de kamerling in Hand. 8.

Waar gaat het dan om? Om samenhang in de Schrift te ontdekken ten aanzien van dopen. Het gaat om het ontdekken van de theologische context. Men wordt gedoopt vanwege het geloof in Christus. Door Zijn dood ontvangen wij leven. De redding van Christus is niet gebaseerd op wat ik doe, maar op wat Hij geeft. Het is gebaseerd op een denken vanuit 2 Kor. 5:14 'Want wij zijn tot dit oordeel gekomen: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn allen gestorven. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is.' Wat in onze tijd sterk de boventoon voert is het individualisme. Mijn keuze is bepalend. Prof. Verboom toonde dit al aan. Individualisme is letterlijk vertaald: anti-verbond. Het is strijdig met Bijbels denken. Het heeft iets demonisch in zich. Wij moeten Bijbels, dat is Verbondsmatig leren denken. Hoe kunnen we op basis van de grote lijn in de Schrift geloven in doop aan kinderen? Als een bijbels gegeven? Dan moeten we terug naar het begin.

Theologisch motief: verbondsgedachte

Het begin betekent: terug naar Gods verbondshandelen. Naar het verbond. Om met een vraag te beginnen: is Abraham als kind of als volwassene besneden? Juist! Als volwassene. Is hij besneden voordat of nadat hij geloofde? Uit Gen. 17 en Rom. 4 blijkt dat Abraham besneden is als volwassene nádat Hij in God geloofde. We zouden dus zonder omwegen kunnen stellen dat de besnijdenis een volwassenbesnijdenis en een geloofsbesnijdenis is. Er is echter nu niemand meer die zich dat afvraagt. De vraag klinkt niet of het niet veel bijbelser is dat joodse mannen pas nadat ze openlijk hun geloof hebben beleden besneden mogen worden. Terwijl het zo wel begon. Rom. 4: 11 leert: 'en hij (Abraham) heeft het teken van de besnijdenis ontvangen als een zegel van de gerechtigheid van het geloof (…) opdat hij een vader zou zijn van alle gelovigen.' Gen 17: 10 en 11 leren ons: 'Dit is Mijn verbond dat u moet houden tussen Mij en u en uw nageslacht na u: al het mannelijke bij u moet besneden worden (= moet de verzegeling krijgen van de belofte uit vers 8: 'Ik zal u tot

een God zijn'). Vers 11: 'U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal u een teken zijn van het verbond tussen Mij en u'. Vers 12: 'Elk kind bij u, (…) van acht dagen oud moet besneden worden. Ook de slaven en allen die in huis geboren worden'. Vers 13: 'Zo zal Mijn verbond zijn in uw vlees, een eeuwig verbond'.

We kunnen dus leren: besnijdenis begon als volwassenenbesnijdenis maar het vervolg meldt ons ook dat het hele gezin in de mannelijke lijn erbij betrokken werd. Dat geldt ook voor de doop: eerst geloven en daarna gedoopt. Zoals we zien in zendingssituaties. Zo begint het in een gezin, een familie. Maar het vervolg meldt dus dat het hele gezin erbij betrokken wordt.

De volgende vraag die opkomt bij mensen die tegen de kinderdoop zijn. Kunnen we de doop op één lijn stellen met de besnijdenis? Ofwel: is de zin 'daar nu de doop in plaats van de besnijdenis gekomen is…' uit het doopformulier een Bijbelse redenering?
Uit de Bijbel leren we: besnijdenis en doop zijn twee gestalten, maar hebben hetzelfde gehalte. Dat is een gegeven wat in heel het Nieuwe Testament terugkomt en wat voortdurend blijkt. Paulus licht dat o.a. uitvoerig toe in Rom. 9-11 waarin hij duidelijk maakt dat God Zijn volk Israël tijdelijk op een zijspoor zet vanwege hun ongeloof en zich een volk, een verbondsvolk uit de heidenen samenroept. Niet in plaats van Israël, niet als vervanging, maar Hij gaat met Zijn volk een eigen weg en verzamelt Zich ook een volk uit de heidenen.
De relatie tussen besnijdenis en doop vinden we ook terug in het NT. We leren dat onder andere uit Kol. 2: 11 en 12 'In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die geen werk is van mensenhanden (…) U bent immers met Hem begraven in de doop'. Hier wordt de vinger gelegd bij de besnijdenis van het hart. De twee verbonden (oude en nieuwe) vormen geen tegenstelling, alleen de wijze waarop het heil gestalte krijgt, verschilt. Het kruispunt en keerpunt vinden we bij de doop van de Heere Jezus, het oude verbond is geëindigd (besnijdenis) het nieuwe verbond heeft door de Heere Jezus rechtskracht gekregen. Er hoeft geen bloed meer te vloeien. Dat is volbracht. Dat Oude en Nieuwe verbond helemaal op elkaar betrokken zijn leren we ook uit Luk. 4. 'heden is dit Schriftwoord in uw oren in vervulling gegaan.'

De meest duidelijke en krachtige preek over het verschil van het oude naar het nieuwe verbond is die van Petrus op de Pinksterdag waarvan we lezen in Hand. 2. In vers 37 lezen we dat de mensen na die preek vragen: 'wat moeten we doen?' Vers 38: 'En Petrus zei tegen hen: bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen'. Vers 39: 'Want voor u is de belofte *en voor uw kinderen* en voor allen die veraf zijn, zovelen als de Heere, onze God ertoe roepen zal'. Die belofte, die ligt in de doop, die is voor hen en hun kinderen. Petrus dacht helemaal corporatief. Hij dacht in lijn van de besnijdenis.

Steeds opnieuw blijkt dus dat de doop niet bedoeld is en plaats moet vinden op grond van mijn geloofsdaad maar om de genade van Gods kant. Dat Hij laat zien de eerste te zijn. Daar draait het theologisch ten diepste om. Voorstanders van de geloofsdoop laten daarmee zien de Bijbel zo te verstaan: de doop vindt plaats op mijn geloofsdaad. Het is mijn beslissing die bepalend is. Daarmee is de kern van het geloof aangetast. Het is alleen de eschatologische daad van God in Christus die de wereld redt. Dat is heel iets anders dan dat ik als enkeling word gered door mijn geloofsbeslissing. Het is namelijk de werkelijkheid die zich voltrekt en die we door genade mogen beamen.
Van den Beek schrijft in zijn boek 'God doet recht': 'We nemen hen mee door de nauwe poort en op het smalle pad. Dat zal consequenties voor hen hebben. Ze zullen ervaren dat het leven niet anders is dan een gestadig sterven. Maar er is geen denken aan dat we hen dat zouden willen besparen. Want wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen. Dat geldt ook voor onze kinderen. De vraag is dus: geloven we dat God in Christus beslissend heeft ingegrepen en dat aan Hem het koninkrijk en de kracht is, of niet? Als we dat geloven is het absurd om onze kinderen daarbuiten te houden, ook als het betekent dat ze kopje onder gaan in de doop. Want het is de doop die de dood van onszelf is in de gemeenschap met Christus.'

Conclusies en afronding
We komen terug op de vragen uit de inleiding. Mensen die moeite hebben met de kinderdoop kunnen aanvoeren: de kinderdoop staat niet letterlijk in de Bijbel. We hebben gezien dat dit op zichzelf niets zegt. Er

staat ook niet dat vrouwen aan het Avondmaal gingen, maar dat praktiseren we ook en niemand die daar bezwaar tegen maakt. Dat wat vrijwel altijd bedoeld zal worden met de opmerking 'de kinderdoop staat niet in de Bijbel' is: 'de kinderdoop is niet Bijbels'. Wij geloven op grond van bovenstaande dat dit een onterechte conclusie is uit alle Bijbelse doopgegevens. De kinderdoop is wel volop Bijbels, d.w.z. het komt helemaal op uit het Oude en Nieuwe Testament, het past helemaal in de culturele en theologische perspectieven van het Oude en Nieuwe Testament. We geloven op basis van bovenstaande dat God Zijn verbond wil bevestigen van kind tot kind en dat we de Schrift aan onze kant hebben als we vasthouden aan alleen de kinderdoop. Dat ligt namelijk diep verankerd in onze visie op het genade karakter van het Evangelie. Gods beslissend handelen gaat aan ons handelen vooraf. Het hangt niet in eerste instantie van mijn keuze af maar van Gods genadige ontferming, die al zichtbaar wordt in de kinderdoop, maar wel om beantwoording vraagt.
Als kerkenraad zijn we op basis van bovenstaande Schriftgegevens er van overtuigd dat als het gaat om de christelijke doop dit in zendingssituaties en in de beginperiode ging over volwassendoop maar in het vervolg gaat om de kinderdoop. We geloven dat we op die manier God de eer geven die Hem toekomt en recht doen aan de Bijbel. Een gemeentelid of predikant die zegt dat de kinderdoop in de Bijbel staat geeft ons inziens aan dat hij bedoelt dat het Bijbels is. En daar staan we voluit achter. We kunnen iemand vangen op uitdrukkingen en woorden, maar dat is niet onze taak en ons doel. Het is de taak te weren wat ketters en leugenachtig is. Wat bewuste verdraaiingen zijn van het Evangelie of wat bewuste drijverij is. Uitleg en verantwoording van wat we belijden en geloven blijft nodig. Dat hebben we bij deze ook willen proberen met geen ander doel dan God de eer te geven die Hem toekomt en de opbouw van de gemeente tot het allerheiligst geloof te bevorderen.

Polsbroek, 3 maart 2009

Namens de kerkenraad van de Hervormde Gemeente Polsbroek & Vlist,

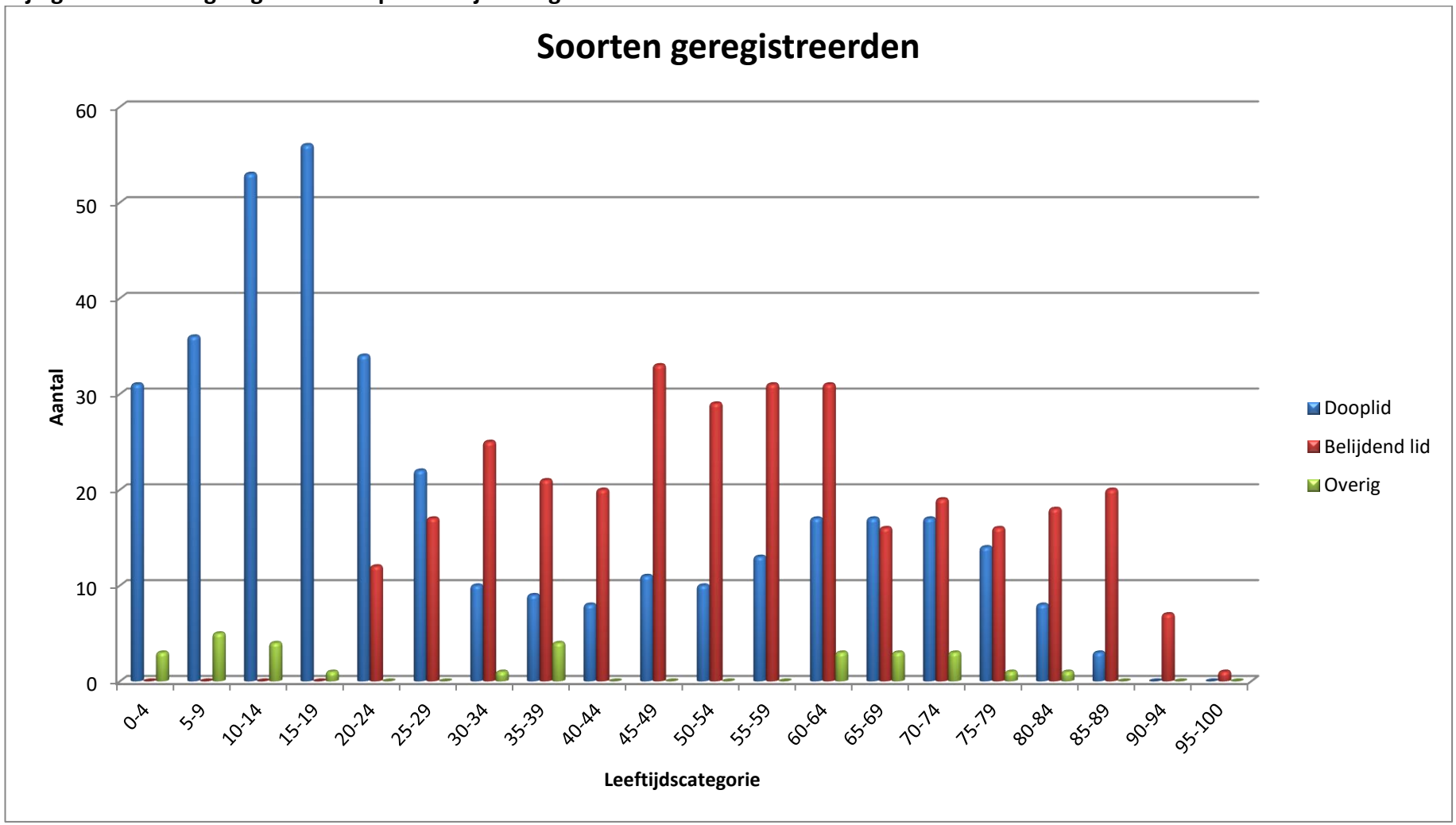
ds. J.T. Maas

Kerkgeschiedenis en belijdenisgeschriften

Dat de doop begon in een zendingssituatie maar in de kerk die ontstond meteen toegepast werd als kinderdoop, kan met vele authentieke geschriften en vondsten uit de Vroege Kerkgeschiedenis worden onderbouwd. Ik noem slechts twee voorbeelden: bij opgravingen van kerken uit de eerste eeuwen is er niet alleen baptisterium voor volwassenen, maar ook een zuigelingendoopvont gevonden. In de kerk van Avdat in de Negevwoestijn heeft dat de vorm van een kruis. Kleine kinderen werden ingedoopt in het kruis.
Uit ca. 200 na Chr. is er een geschrift bekend over een discussie over het tijdstip van de doop. Kerkvader Cyprianus schrijft dan een reactie op iemand die zegt dat pas na acht dagen mag worden gedoopt. De bisschoppen zijn unaniem tegen. De discussie draagt geen spoor van de vraag of de kinderdoop juist is. Het gaat alleen om het moment: binnen acht dagen of iets later. Kinderdoop is gewoon.

Als gemeente van Polsbroek & Vlist hebben we in ons beleidsplan opgenomen dat we van hervormd-gereformeerde signatuur zijn. We spreken uit dat we ons gebonden weten aan de heilige Schrift als het geopenbaarde Woord van God en aan de oecumenische symbolen (= 12 artikelen, Nicea en Athanasius) en aan de gereformeerde belijdenisgeschriften (= NGB, HC en DL). Het is dus ook volstrekt normaal als daaruit geciteerd wordt of dat dit aangehaald wordt om een bepaald standpunt te onderbouwen, omdat wij geloven dat in die geschriften een Schriftuurlijke uitleg gegeven wordt van ons belijden op een systematische en samenhangende manier. We kunnen niet de geschriften uitspelen tegen de Bijbel of andersom. Een predikant die in overeenstemming met deze geschriften preekt, kunnen we daar niet op aanspreken, dat zou tegenstrijdig zijn en daarmee zouden we juist verdeeldheid zaaien.

Bijlage III: Soorten geregistreerden per leeftijdscategorie

Doopleden, belijdende leden en overige geregistreerden per leeftijdscategorie op 01-07-2025